

[Kaj Rasmussen.]

og rimelig. Det er gode formål, der nævnes, både Vanførefonden og Dansk Røde Kors, og det vil vel også være rigtigt, at man betænker det børnehjem i Lyksborg, der er tale om.

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om der kan siges noget om, hvad den anden halvdel, den, som kongens hus skal administrere, tænkes anvendt til. Da jeg går ud fra, at der ikke behøves udvalgsarbejde vedrørende dette lovforslag, skal jeg med disse bemærkninger anbefale det på mit partis vegne.

Ejner Kristensen: Jeg kan på min gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag, hvorved der gives finansministeren bemyndigelse til at lade udmønte en særlig erindringsmønt i sølv i anledning af det forestående bryllup mellem Hendes kongelige Højhed tronfølgeren, prinsesse Margrethe, og grev Henri de Monpezat.

Under henvisning til bemærkningerne til lovforslaget, hvori der gøres rede for fortillælde af lignende art, ønsker jeg at tilføje, at vi finder det helt rimeligt og naturligt, at den for vort kongehus og vort folk så glædelige og betydningsfulde begivenhed markeres også på denne måde. Vi kan tiltræde bestemmelserne dels om overskuddets anvendelse, dels om møntens udseende og vil i øvrigt gerne medsende vore gode ønsker om, at denne sølvtikrone må blive vel modtaget af befolkningen.

Jeg kan anbefale lovforslaget.

Gottschalk-Hansen: Det er jo efterhånden blevet en tradition — og vi kan også fra vort partis side sige: en smuk tradition — at man markerer store begivenheder inden for kongehuset ved udstedelse af erindringsmønter. Vi kan tiltræde det foreliggende lovforslag.

I gamle dage var det almindeligt, at man brugte en daler. Det var nok forkert, at vi i sin tid ved en ændring af loven om skillemønt ophævede denne gode, gamle møntbetegnelse, men den er nu altså væk, og det kan måske være en af grundene til, at man ikke udsteder en sølvtokrone som erindring. Der er dog det at sige til det,

at da prinsesse Anne Marie blev dronning af Grækenland, udstedte man en sølvfemkrone; nu bliver det en sølvtikrone. Jeg har godt nok set i ministerens skriftlige fremsættelse, at det motiveres med, at udgifterne ved fremstilling af en sølvfemkrone vil overstige møntens pålydende værdi. Jeg går altså ud fra, at man vil tjene på sølvtikronen også ved fremstillingen. Men man kunne jo også få den fornemmelse, højtærede finansminister, at det var et udtryk for noget andet, dette at man først udsteder en tokrone, så en femkrone og nu en tikrone. Hvad sker der, når prinsesse Benedikte engang skal giftes? Skal det så være en sølvtyvekrone? Skal vi på den måde markere den forringelse af pengenes værdi, som jo er en uimodsigelig kendsgerning? Traditioner skal helst være noget, der er uændret, og jeg kan godt se, at når man ikke ville bevare den almindelige tokrone, ville det være en ejendommelig idé at fremstille en ny. Der er altså bare en lille smule ironi i dette, at man forhøjer værdien.

Selve fordelingen af provenuet med halvdelen til rådighed for kongen — der, som vi ved, altid bruger sådanne penge til gode, uselviske formål — og den anden halvdel til Vanførefonden og til Dansk Røde Kors, kan vi anbefale. Man må i og for sig på denne baggrund håbe, at vi må få mange rige anledninger og gode lejligheder til udstedelse af erindringsmønter, for det er en meget hensigtsmæssig og god måde til at få midler til sociale og andre gode formål. Vi kan anbefale lovforslaget.

Skytte: Vi kan anbefale.

Niels Westerby: Liberalt centrum kan tiltræde det af den højtærede finansminister fremsatte lovforslag om denne skillemønt, og vi har egentlig ikke noget at indvende mod fordelingen af det overskud, der fremkommer. Men det havde måske været lige så godt, hvis man havde beholdt bestemmelsen om, at Hans Majestæt Kongen kan disponere over halvdelen, og så havde skrevet, at den resterende del af overskuddet kan der disponeres over på anden måde. Nu er der i lovforslagets bemærkninger foreslået en fordeling af pengene til Vanførefonden, til Dansk Røde Kors og til et børnehjem i